

ŠKOFIJSKI LIST

47.

Okrožnica jugoslovanskih škofov o sv. Cirilu in Metodu.¹

Vsem našim vernikom mir in blagoslov Boga Očeta in Gospoda našega Jezusa Kristusa!

Predragi verniki! Svetovna vojska, vojska sovraštva in razdejanja je končana, a ni še končano sovraštvo med narodi in stanovi. Žalostno je, da so krščanski narodi pozabili na krščansko zapoved ljubezni v Jezusu Kristusu, ki je vse človeštvo odrešil s svojo dragoceno krvjo in se pobratil s človeško naravo, da bi se po njem med seboj pobratili vsi ljudje in vsi narodi. Najbolj žalostno je, da so medsebojno sprti narodi, ki verujejo v istega Kristusa, v iste zakramente, in se udeležujejo iste nekrvave daritve Nove Zaveze. Žalostno je, da še zdaj ni končan tisočletni cerkveni razkol, nesrečna posledica nekrščanske narodne mržnje in netivo novih narodnih razdorov.

Sveti oče Benedikt XV., poglavar katoliškega krščanstva, je med svetovno vojsko prvi povzdignil svoj glas, da je vse krščanske narode opomnil, naj se povrnejo k miru in ljubezni. A videl je, da je razkol resna ovira iskrene ljubezni med krščanskimi narodi. Zato je po zgledu svojega prednika Leona XIII. vzhodne krščanske narode prijazno povabil, naj se vrnejo k cerkveni edinosti; katoliškim narodom je priporočil, naj z molitvami in z dejansko ljubeznijo podpirajo plemenito in bogoljubno prizadevanje za sveto edinstvo.

Božja previdnost je hotela, da naš katoliški narod živi v novi državi, ki skoraj v enakem številu obsega vernike katoliške in vernike nezedinjene vzhodne (pravoslavne) cerkve. V teh zunanjih razmerah se razodeva božja volja, naj mi v prvi vrsti podpiramo molitve in delovanje katoliške Cerkve za sveto zedinjenje naših vzhodnih krščanskih bratov.

Predragi verniki! Letos prvikrat v novi državi in v novih razmerah praznujemo praznik naših apostolov sv. Cirila in Metoda, teh velikih

apostolov Kristusove ljubezni in krščanske edinstvi. Praznik naših apostolov sv. Cirila in Metoda nas opominja, da se Bogu zahvalimo za neprecenljivi dar in dragoceni biser prave krščanske vere, ki nam daje tolažbo in mir na zemlji ter nam odpira vrata v večno srečo. Zgled sv. Cirila in Metoda nas opozarja na tiste temeljne krščanske kreposti, ki edine morejo pomiriti in osrečiti človeški rod, ki edine morejo utrditi mir, red, srečo in blagostanje med narodi in državami, a to sta predvsem ponižnost in ljubezen.

I.

Pred tisoč leti se je v edini krščanski Cerkvi zbujała nekrščanska mržnja in je pripravljala tla cerkvenemu razkolu. Na Vzhodu se je med Grki ohladila krščanska gorečnost in ljubezen prvih krščanskih stoletij; mladi zahodni narodi še niso bili zadosti utrjeni v vseobsežni krščanski ljubezni. Takrat je Bog obudil dva velika apostola krščanske ljubezni, edinstvi in miru, sv. brata Cirila in Metoda.

Rojena iz imenitne družine v Solunu, odlično izobražena v vsi grški učenosti, sta imela odprto pot k vsem častem in ugodnostim, ki si jih je mogel želeti ponosni Grk. Ponujali so jima svetne in cerkvene časti, a onadva sta se vsemu odpovedala ter sta bežala v samostansko samoto. Tako sta postala vredna učenca Jezusa Kristusa, ki opominja: „Učite se od mene, ker sem krotek in iz srca ponižen“ (Mat. 11, 29).

V globoki ponižnosti svetih bratov je imela korenine goreča krščanska ljubezen, ki je „vez krščanske popolnosti“ (Kološ. 3, 14). Ljubezen do Boga in do bližnjega je v njunih srcih v nemala gorečnost za zveličanje neumrjočih duš in za razširjanje svete vere.

Naši slovanski pradedi so bili takrat po večini še pogani. V slovenskih, hrvaških in moravskih deželah je bilo krščanstvo sicer že nekoliko razširjeno, a ni bilo še vkoreninjeno, ker

¹ Ta list naj se vernikom prečita v nedeľjo 6. julija.

ni bilo krščanskih misijonarjev, ki bi dobro znali slovanski jezik in bi mogli v domačem jeziku oznanjati sveto vero. Zato je moravski knez Rastislav poslal poslanca v Carigrad s prošnjo, da jim pošljejo misijonarjev, ki bi dobro znali slovanski jezik. Sveta brata sta takrat bivala v samostanski samoti. A sveta gorečnost za slavo božjo ju je nagnila, da sta zapustila priljubljeno samoto in leta 863. odšla na misijonsko delo med moravske in panonske Slované. Dasi sta bila vzgojena v ponosni grški učenosti, sta se vendar v globoki krščanski ponižnosti in sveti gorečnosti žrtvovala za zaničevane in prezirane Slované, ki še niso imeli izobrazbe in književnosti.

Po sveti gorečnosti svetih bratov je krščanska vera med Slovani lepo napredovala. Treba je bilo urediti cerkvene razmere. Zato sta sveta brata odpotovala v Rim. Papež Hadrian II. je goreča apostola prijazno sprejel. Potrdil je njuno apostolsko delovanje in dovolil, da smeta pri sveti maši in pri drugi službi božji rabiti slovanski jezik in slovanske bogoslužne knjige.

Sv. Ciril je v Rimu obolel. Na smrtni postelji je prosil Boga, naj njegovo čredo, Slované, ohrani v sveti veri in združi vse v edinosti. Dne 14. februarja l. 869. je sveto umrl. Letos je torej minilo 1050 let, odkar je umrl sveti Ciril. Rimljani so ga takoj po smrti častili kot svetnika. Prav je, da tudi mi hvaležno častimo našega velikega apostola.

Sv. Metod se je kot nadškof vrnil med Slované in je med njimi neumorno deloval do svoje smrti leta 885. Mnogo je moral trpeti. Bil je preganjan; sumničili so ga, da ni pravoveren in da ni vdan sveti Cerkvi. A sveti apostol je v vseh bridkostih ostal zvest svoji čredi in sveti Cerkvi. Njegovi učenci so po njegovi smrti razširjali in utrjevali krščansko vero med vsemi Slovani, posebno med Slovenci, Hrvati, Srbi in Bolgari; pozneje tudi med Rusi, tako da vzhodni in zahodni Slovani sv. Cirila in Metoda po pravici časté kot svoja apostola.

Žal, da so Grki vzhodne Slované, Srbe, Bolgare in Ruse odtrgali od katoliške Cerkve. A spomin sv. Cirila in Metoda vse Slované opozarja, naj se vrnejo k verski edinosti.

Sv. Ciril in Metod sta vzvišen vzor katoliškega (vesoljnega) in apostolskega duha; v njunem življenju in delovanju se lepo razodeva vesoljnost in edinost svete Cerkve. Ko se je carijski patriarh Fotij boril proti prvenstvu rimskega papeža in ko se je pripravljala podlaga tisočletnemu nesrečnemu cerkvenemu razkolu, takrat sta sveta brata z grškega Vzhoda odpo-

tovala na misijonsko delo med Slované; ostala sta neomahljivo vdana rimski Cerkvi v žalostni dobi, ko se je grški Vzhod prvokrat odtrgal od cerkvene edinosti. V središču cerkvene edinosti, v Rimu, je hotel umreti in počivati sv. Ciril; na smrtni postelji je še molil za sveto edinost. Cerkvena edinost, verska edinost Slovanov, to je duhovna oporoka naših svetih apostolov. Ta misel je vodila vse njuno delovanje. Ta želja je vodila rimske papeže, da so potrdili njuno apostolsko delovanje. Ta želja je nagibala papeže, da so potrdili slovansko bogoslužje.

Slovansko bogoslužje, ki sta ga naša apostola širila z dovoljenjem rimskih papežev, naj bi pospeševalo krščansko vero med Slovani ter vse Slované vezalo v eno krščansko družino, ki naj bi bila naravnost zvezana s katoliško Cerkvijo. Papeži so zato odlikovali slovanski jezik in ga povzdignili na oltar, da bi bili Slovani sposobni za miroljubne posredovalce med krščanskim Vzhodom in Zahodom ter bi tako postali važna podpora katoliški vesoljnosti in edinosti.

Predragi verniki! Ta želja je vodila tudi nas, da smo prosili svetega očeta, naj slovanskim katoličanom v naši državi dovolijo slovansko bogoslužje. Slovansko bogoslužje naj nas opominja, da ostanemo vdani in pokorni sveti Cerkvi; opozarja naj nas na naše poslanstvo, da delamo za cerkveno zedinjenje.

II.

Praznik sv. Cirila in Metoda nas, predragi verniki, opominja, da se Bogu zahvalimo za neprecenljivi dar svete vere, o kateri pravi sveti Avguštin, da je največji zaklad na zemlji; spodbuja nas, da se zahvalimo za dragoceno edinost s sveto Cerkvijo, ki ima svoje vidno središče na skali sv. Petra in njegovih naslednikov, rimskih papežev. A najlepše se za dragoceni dar svete vere in edinosti zahvalimo, ako posnemamo velike krščanske čednosti sv. Cirila in Metoda ter ako nadaljujemo njuno apostolsko delovanje za zmago krščanske ljubezni, miru in edinosti.

Predragi verniki! Vsi smo eno v Kristusu, a edini moramo biti tudi v sveti veri, kakor nas lepo opominja sv. Pavel: „Prosim vas, bratje, v imenu Gospoda našega Jezusa Kristusa, da vsi eno govorite in da naj ne bodo med vami razkoli, marveč bodite združeni v enem duhu in v eni misli“ (1. Kor. 1, 10).

Z Vzhoda sta nam sveta brata prinesla luč svete vere in dragoceno vez krščanske ljubezni in svete edinosti. Zahvalimo se za to srečo na

ta način, da s svojimi gorečimi molitvami in s svojo iskreno ljubeznijo našim vzhodnim bratom olajšamo vrnitev k sveti edinosti, ki je nekdanj tako prelepo vezala vzhodno in zahodno Cerkev, in je pred vsem svetom v sijajni luči razodevala eno veličastno Cerkev Kristusovo. S tem bomo izpolnili željo in opomin sv. Pavla apostola, ki pravi: „Opominjam vas, da ohranite edinost duha v zvezi miru. Eno telo in en duh, kakor ste poklicani v eno upanje svojega poklica. En Gospod, ena vera, en krst, en Bog in Oče vseh, ki je čez vse in po vsem in v nas vseh, ki je slavljen vekomaj.“ (Ef. 4, 3—6).

Ljubezen svetih bratov je izvirala iz božjega Srca in je imela podlago v njuni globoki ponižnosti in krotkosti, katere sta se naučila od svojega božjega Učitelja Jezusa Kristusa, ki njima in nam kliče: „Učite se od mene, ker sem krotek in iz srca ponižen, in našli boste mir svojim dušam“ (Mat. 11, 29). On je vzor najpopolnejše ponižnosti, ker je, dasi je pravi Bog, sam sebe ponižal in postal pokoren do smrti, do smrti na križu. (Filip. 2, 8). Ponižnost in ljubezen sta kraljevski pot k miru, a mir nam je potreben, mir našemu srcu, mir našim družinam, mir naši mladi državi. A kje bomo našli ta mir? V ponižnosti, krotkosti in ljubezni božjega Srca.

Predragi verniki! Nič ni tako nasprotno medsebojnemu zbližanju in zedinjenju, kakor nesrečna prevzetnost, mržnja in preziranje. Čemu naj se povzdiguje eden nad druge, ko je vsak dobri in popolni dar odzgoraj, od Očeta luči, kakor pravi sv. Jakob. Ali naj se zato preziramo, ker so eni v sveti veri in krščanski čednosti bolj poučeni kakor drugi? Ravno nasprotno: kolikor bolj si poučen v sveti veri, toliko bolj moraš ljubiti svojega bližnjega, ker po veri bolj jasno spoznavaš, da je to volja božja. Gospod pravi: „Ljubite se med seboj; po tem bo svet spoznal, da ste moji učenci“ (Jan. 13, 34). Bodimo pokorni in zvesti učenci Kristusovi. Tako bomo dosegli mir v svojem srcu, pospeševali bomo mir v občinah in v državi.

Sveta brata Ciril in Metod sta ustanovitelja slovanske krščanske izobrazbe in slovanske književnosti. To sta storila, da slovanske narode rešita iz teme nevednosti, da jih oplemenita ter s krščanskimi resnicami bolj in bolj razsvetlita in v krščanskih čednostih kolikor mogoče izpopolnita, da slovanske narode navdušita za vse, kar je lepo, plemenito, pravično in sveto.

Predragi verniki! Praznik sv. Cirila in Metoda je krščanski in cerkveni praznik; zato moramo sveta apostola častiti in slaviti v krščan-

skem duhu kot svetnika in prijatelja božja, kakor to želi sveta Cerkev. Predvsem ju častimo v cerkvi s službo božjo in z gorečimi molitvami. Slavimo ju s posnemanjem njunih čednosti, ker je po nauku svetih očetov pravo češčenje svetnikov posebno v tem, da jih posnemamo v njihovih krepostih. Slavimo naša sveta apostola z neprestanim apostolskim delom, kakor sta tudi onadva nekdanj delovala; prizadevajmo se in molimo za širjenje svete vere in cerkvene edinosti. Zaupni molitvi je božji Odrešenik obljubil: „In vse, karkoli boste prosili v molitvi, ako verujete, boste prejeli“ (Mat. 21, 22). A posebno je Bogu prijetna molitev za cerkveno edinost, ker je tudi sam naš Gospod nekdanj tako prisrčno molil k nebeškemu Očetu: „Ne prosim samo za nje, temveč tudi za tiste, ki bodo verovali v mene po njih besedi, da bodo vsi eno, kakor ti, Oče, v meni in jaz v tebi, da bodo tudi oni v nama eno“ (Jan. 17, 20—21).

Med katoliškimi Slovani se je ustanovila pobožna družba „Apostolstvo sv. Cirila in Metoda pod zavetjem preblazene Device Marije“, ki z združenimi molitvami in z dejansko ljubeznijo nadaljuje apostolsko delo sv. Cirila in Metoda za cerkveno zedinjenje. Ta apostolska bratovščina je že razširjena v mnogih župnijah. Želimo, da se razširi v vseh župnijah. Naj bi vsi katoličani z združenimi molitvami in prispevki delali za vzvišeno delo svetega zedinjenja. Udje Apostolstva molijo vsak dan en očenaš in eno češčenamarijo s pristavkom: „Sveta Devica Marija, sv. Ciril in Metod, prosite za nas!“ Kdor more, daruje za namene Apostolstva po 20 vinarjev na mesec. (Glej pravila.)

Praznik sv. Cirila in Metoda naj bo praznik svete edinosti, namenjen molitvi in delu za cerkveno zedinjenje. Praznik sv. Cirila in Metoda naj bo spodbuda k delu za versko edinost, za krščanski mir in krščansko ljubezen, ki je tako potrebna svetu, cerkvi in naši mladi državi. Praznik sv. Cirila in Metoda naj bo namenjen razširjanju in poglobitvi Apostolstva sv. Cirila in Metoda.

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda se zateka pod zavetje preblazene Device Marije, ki jo vzhodni narodi še po cerkvenem razkolu goreče časté. Ona je takorekoč skupna mati Vzhoda in Zahoda. Njej, kraljici miru in edinosti, priporočajmo naše prošnje.

Predragi verniki! O, naj bi se pod zavetjem božjega Srca Jezusovega in brezmadežne Device Marije „vsi sešli v edinosti vere in spoznanja Siná božjega, v popolnega moža, v mero polne

starosti Kristusove; da ne bomo več omahljivi otroci, semtertje majani po vsakem vetru nauka, po hudobiji ljudi in zvijači..., temveč delajmo resnico v ljubezni in rastimo v vsem v njem, ki je glava, Kristus“ (Efež. 4, 13—15). „Bodite torej posnemovalci božji, kakor ljubeznivi otroci; in hodite v ljubezni, kakor je tudi Kristus nas ljubil in se za nas dal v dar in žrtev Bogu v prijetno dišavo“ (Efež. 5, 1—2).

V Zagrebu, na binkoštni praznik 1919.

Dr. Anton Bauer,
nadškof zagrebški.

Dr. Nikolaj Dobrečić,
nadškof barski in primas Srbije.

Dr. Mihael Napotnik,
škof lavantinski.

Dr. Josip Marcelić,
škof dubrovniški.

Franjo Ucellini,
škof kotorski.

Dr. Anton Bonaventura Jeglič,
škof ljubljanski.

Dr. Juraj Carić,
škof splitski.

Fra Alojzije Mišić,
škof mostarski.

Fra Jozo Garić,
škof banjaluški.

Dr. Josip Marušić,
škof senjski in modruški.

Dr. Dionizij Njaradi,
škof, apostolski administrator škofije križevske.

Dr. Angjelko Voršak,
škof, kapit. vikar škofije bosanske in djakovsko-sremske.

Dr. Ivan Šarić,
škof, kapit. vikar škofije vrhbosanske.

48.

Renovatio Ss. Eucharistiae.

A. A. S. XI. 1919, 8.

Sacra Congregatio de disciplina Sacramentorum.

Ss. Eucharistiae.

Relatum est huic S. Congregationi de disciplina Sacramentorum in nonnullis Dioecesis quosdam Vicarios Foraneos, aut Decanos, vel Parochos solere singulis duobus vel tribus mensibus hostias comparare easque distribuere in propriis et filialibus Ecclesiis pro Missae sacrificio peragendo ac pro fidelium eucharistica communione. Elapso hoc temporis spatio, nova fit acquisitio et distributio hostiarum, quae pariter duobus vel tribus mensibus sufficiant, ac ita deinceps. Et exquisitum est an probari possit huiusmodi praxis adhibendi, pro Ssmo Eucharistiae sacramento, hostias a tribus vel duobus mensibus confectas.

Haec S. Congregatio, omnibus mature perpensis, proposito dubio respondit: negative, et servetur praescriptum Ritualis Romani et Codicis Iuris Canonici.

Rituale Romanum (tit. IV, cap. I, De Sanctissimo Eucharistiae Sacramento) haec praecipit: „Sanctissimae Eucharistiae particulas frequenter renovabit (parochus). Hostiae vero seu particulae consecrandae sint recentes; et ubi eas consecraverit, veteres primo distribuat vel sumat.“

In Codice Iuris Canonici haec statuuntur: Can. 815: „panis (pro Missae sacrificio) debet esse mere triticeus et recenter confectus ita ut nullum sit periculum corruptionis. Vinum debet esse naturale de genimine vitis et non corruptum.“ Can. 1272: „Hostiae consecratae sive propter fidelium communionem, sive propter expositionem Sanctissimi Sacramenti et recentes sint et frequenter renovantur, veteribus rite consumptis ita ut nullum sit periculum corruptionis, sedulo servatis instructionibus quas Ordinarius loci hac de re dederit.“

Propter maximam autem quae debetur reverentiam erga Ss. Eucharistiae Sacramentum mandat haec S. Congregatio ut in cunctis ecclesiasticis Dioecesium ephemeridibus datum responsum edatur, quo facilius omnibus pateat et ab iis, ad quos spectat, fideliter ac religiose servetur.

Datum ex aedibus S. Congregationis de disciplina Sacramentorum, die 7. decembris 1918.

Ph. Card. Giustini,
Praefectus.

L. † S

A. Capotosti, Ep. Thermen,
Secretarius.

Opomnja. Za ljubljansko škofijo velja določilo direktorija (Directorium liturgicum pro anno 1919. Observationes diversae. N° 4 pag. 5), ki se glasi: „Revolutio Sac. Specierum qualibet

hebdomada fieri debet, non autem ad quindecim dies differenda est.“ To določilo je v soglasju z določilom škofovskega obrednika (Caeremoniale Episcoporum lib. I, cap. 6, § 2.)

49.

Facultates episcopi pro foro interno.

Vsled novih določil cerkvenega zakonika so se izvršile tudi izpremembe glede fakultet, ki jih prejemajo škofje od sv. Stolice (sv. penitenciarije) pro foro interno.

V naslednjem se v vednost gg. duhovnikom objavljajo fakultete, dane na temelju novega cerkvenega zakonika. Razlika med prej in zdaj je razvidna, če se primerja stari formular (n. pr. Aichner, Compend. iur. eccl. 1915¹². Appendix str. [15] in dalje) z novim, tu natisnjenim.

Orestes Diaconus S. Mariae in Cosmedin
S. R. E. Cardinalis Giorgi

SS. DD. nostri Papae et S. Sedis Apostolicae
Maior Poenitentiarius.

Tibi Dilecto in Christo Ordinario Labacensi infrascriptas communicamus facultates tum absolvendi a censuris, tum dispensandi, ad quinquennium duraturas, quibus pro foro conscientiae, etiam extra sacramentalem confessionem et etiam extra dioecesim, quatenus vel ipse vel subditus vel uterque extra dioecesim fueritis; pro grege Tibi commisso, ex speciali Sedis Apostolicae auctoritate Tibi delegata, uti valeas; quasque intra fines dioecesis tantum Canonico Poenitentiario necnon Vicariis Foraneis, pro foro pariter conscientiae ac in actu sacramentalis confessionis dumtaxat, etiam habitualiter, si Tibi placuerit, aliis vero confessariis cum ad Te in casibus particularibus poenitentium recursum habuerint, pro exposito casu impertiri possis, nisi ob peculiares causas aliquibus confessariis a Te specialiter subdelegandis, per tempus arbitrio tuo statuendum, illas communicare iudicabis:

I. Absolvendi quoscumque poenitentes (exceptis haereticis haeresim inter fideles e proposito disseminantibus) a quibusvis censuris et poenis ecclesiasticis ob haereses tam nemine audiente vel advertente quam coram aliis externas incursis; postquam tamen poenitens magistros ex professo haereticalis doctrinae, si quos noverit, ac personas ecclesiasticas et religiosas, si quas hac in re complices habuerit, prout de iure, denunciaverit; et quatenus ob iustas causas huiusmodi denunciatio ante absolutionem peragi

nequeat, facta ab eo seria promissione denunciationem ipsam peragendi cum primum et quo meliori modo fieri poterit, et postquam in singulis casibus haereses coram absolvente secrete abiuraverit; iniuncta pro modo excessuum gravi poenitentia salutari cum frequentia sacramentorum, et obligatione se retractandi apud personas coram quibus haereses manifestavit, atque illata scandala reparandi.

II. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui libros apostatarum haereticorum aut schismaticorum, apostasiam, haeresim aut schisma propugnantes, aliosve per Apostolicas Litteras nominatim prohibitos defenderint aut scienter sine debita licentia legerint vel retinuerint; iniuncta congrua poenitentia salutari ac firma obligatione supradictos libros, quantum fieri poterit, ante absolutionem, destruendi vel Tibi aut confessario tradendi.

III. Absolvendi a censuris eos qui impederint directe vel indirecte exercitium iurisdictionis ecclesiasticae sive interni sive externi fori, ad hoc recurrentes ad quamlibet laicalem potestatem.

IV. Absolvendi a censuris et a poenis ecclesiasticis circa duellum statutis, in casibus dumtaxat ad forum externum non deductis; iniuncta gravi poenitentia salutari, et aliis iniunctis, quae fuerint de iure iniungenda.

V. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui nomen dederint sectae massonicae; aliisque eiusdem generis associationibus, quae contra Ecclesiam vel legitimas civiles potestates machinantur; ita tamen ut a respectiva secta vel associatione omnino se separent eamque abiurent denuncient, iuxta can. 2336, § 2, personas ecclesiasticas et religiosas, si quas eidem adscriptas noverint; libros, manuscripta ac signa eadem respicientia, si qua retineant, in manus absolventis tradant; ad S. Officium quamprimum caute transmittenda aut saltem, si iustae gravesque causae id postulent, destruenda; iniuncta pro modo culparum gravi poenitentia salutari cum frequentatione sacramentalis confessionis et obligatione illata scandala reparandi.

VI. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui clausuram Regularium utriusque sexus sine legitima licentia ingressi fuerint, necnon qui eos introduxerint vel admiserint; dummodo tamen id factum non fuerit ad finem utcumque graviter criminis, etiam effectu non secuto, nec ad externum forum deductum; congrua pro modo culpae poenitentia salutari iniuncta.

VII. Dispensandi ad petendum debitum coniugale cum transgressore voti castitatis perfectae et perpetuae, privatim post completum XVIII aetatis annum emissi, qui matrimonium cum dicto voto contraxerit, huiusmodi poenitentem monendo, ipsum ad idem votum servandum teneri tam extra licitum matrimonii usum quam si coniugi supervixerit.

VIII. Dispensandi super occulto criminis impedimento, dummodo sit absque ulla machi-

natione, et agatur de matrimonio iam contracto; monitis putatis coniugibus de necessaria consensus secreta renovatione, ac iniuncta gravi et diuturna poenitentia salutari.

Item dispensandi super eodem occulto impedimento, dummodo pariter sit absque ulla machinatione, etiam in matrimoniis contrahendis; iniuncta gravi et diuturna poenitentia salutari.

Mens autem nostra est ut si forte ex oblivione vel inadvertentia ultra praedictum terminum his facultatibus Te uti contingat, absolutiones seu dispensationes exinde impertitae ratae sint et validae.

Datum Romae, in Sacra Poenitentiaria, die 6. Februarii 1919.

B. Colombo S. P. Reg.

50.

Pošiljanje vlog na kongregacijo sv. oficija.

Od državnega tajništva sv. Očeta je došlo gospodu knezoškofu sledeče pismo:

Segreteria di Stato di Sua Santità, N. 84.139. Ex Aedibus Vaticanis, die 1. Decembris 1918.

Illme ac Revme Domine!

Cum res, quae ad Supremam Sacram Congregationem S. Officii deferri solent, graves sint plerumque et in iis versentur quae nullo modo debeant, nec sine scandalo possint, ab aliis resciri, opus est ut earum delationes summa prudentia summaque cautione fiant, ne in manus incidant perditorum hominum ad ea omnia semper perpetranda paratorum, quae vel in detrimentum animarum vel in religionis sacrorumque Administrorum obtrectationem verti possint.

Quam ob rem Beatissimi Patris ea voluntas est, ut quotquot sunt in orbe catholico Archiepiscopi et Episcopi, suo quisque clero, iussu Apostolicae Sedis, praecipiant, gravi poena transgressoribus constituta, ut nullam prorsus denun-

tiationem ad praefatum Sacrum Supremum Tribunal per cursorem publicum (vulgo per posta) ipse clerus mittere queat aut per fideles mitti permittat, sed suo quisque Ordinario, per sigillum clausam, tradendam curet.

Episcopi vero, cum litteras acceperint quae ex exteriori inscriptione appareant eidem sacro Tribunali destinatae, eas, non tactas, alio includant involucro (italice busta), inscriptasque mittant Cardinali a Secretis Status Sanctitatis Suae, qui, nulla interposita mora, eas, similiter integras, Sancto Officio transmittendas curabit.

Haec tibi renuntians mandato Sanctissimi Domini, sensus meae in Te existimationis maxime confirmo, quibus sum et permanere gaudeo.

Amplitudini Tuae

Addictissimus

P. Card. Gasparri, m. p.

V zmislu tega pisma naj se morebitne vloge na sv. kongregacijo oficija pošiljajo ordinariatu, ki jih bo odpremil na pristojno mesto.

51.

Decretum

circa quasdam Ordinariorum facultates.

A. A. S. 1919, XI. 120.

Quamvis, Dei miserentis gratia, conflictatione sublata, pax proxima videatur, quum tamen eam assequuti nondum simus et causae ob quas

indulta de dispensandis impedimentis et sanandis matrimoniis Ordinariis locorum concessa adhuc, saltem ex parte, perseverent, SSmus D. N.

Benedictus PP. XV, ad praecavenda dubia et tollendas in re tanti momenti anxietates, statuendum et declarandum iussit, sicut hoc Sacrae Congr. Consistorialis decreto declarat et statuit, facultates Ordinariis concessas decretis eiusdem S. Congregationis die 15 aprilis et 2 augusti 1918 adhuc in suo robore perseverare eisque Ordinarios uti posse usque ad sex menses integros post

signatam inter nationes, quae bello contendunt, pacem.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 4 martii 1919.

† **C. Card. De Lai, Episc. Sabinen.,** Secretarius.

L. † S. † **V. Sardi, Archiep. Caesarien.,** Adsector.

52.

Praefationes in Missali Romano inserendae.

Sacra Congregatio Rituum, A. A. S. 1919 XI. 190.

I.

Praefatio in Missis Defunctorum.

Per omnia saecula saeculorum.

R. Amen.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

V. Sursum corda.

R. Habemus ad Dominum.

V. Gratias agamus Domino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, aequum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere, Domine sancte, Pater omnipotens, aeternae Deus, per Christum Dominum nostrum. In quo nobis spes beatæ resurrectionis effulsit: ut quos contristat certa moriendi conditio, eosdem consoletur futurae immortalitatis promissio. Tuis enim fidelibus, Domine, vita mutatur, non tollitur: et dissoluta terrestri huius incolatus domo, aeterna in caelis habitatio comparatur. Et ideo cum Angelis et Archangelis, cum Thronis et Dominationibus, cumque omni militia caelestis exercitus, hymnum gloriae tuae canimus, sine fine dicentes.

URBIS ET ORBIS.

Sanctissimus Dominus Noster Benedictus Papa XV., ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto, suprascriptam Praefationem propriam, in Missis Defunctorum ubique locorum in posterum recitandam, approbavit, atque in futuris Missalis Romani editionibus rite inserendam iussit. Die 9. aprilis 1919.

† **A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,**
S. R. C. Praefectus.

L. † S.

Alexander Verde, Secretarius.

II.

Praefatio in festis S. Joseph, Sponsi B. Mariae Virginis.

Sequens Praefatio dicitur in Festo, in Solemnitate et per Octavam S. Joseph. In Missis votivis dicitur: Et te in veneratione.

Per omnia saecula saeculorum.

R. Amen.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

V. Sursum corda.

R. Habemus ad Dominum.

V. Gratias agamus Domino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, aequum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere, Domine sancte, Pater omnipotens, aeternae Deus: Et te in Festivitate beati Joseph debitis magnificare praeconiis, benedicere et praedicare. Qui et vir iustus, a te Deiparae Virgini Sponsus est datus: et fidelis servus ac prudens; super Familiam tuam est constitutus: ut Unigenitum tuum, Sancti Spiritus obumbratione conceptum, paternae vice custodiret, Jesum Christum Dominum nostrum. Per quem maiestatem tuam laudant Angeli, adorant Dominationes, tremunt Potestates. Caeli, caelorumque Virtutes, ac beata Seraphim, socia exultatione concelebrant. Cum quibus et nostras voces, ut admitti iubeas, deprecamur, supplici confessione dicentes.

URBIS ET ORBIS.

Sanctissimus Dominus Noster Benedictus Papa XV., ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto, pro sua quoque pietate erga Sanctum

Joseph, Beatae Mariae Virginis Sponsum et Catholicæ Ecclesiæ Patronum, suprascriptam Praefationem propriam, in Missis de eodem Joseph ubique locorum in posterum adhibendam, approbavit, atque in futuris Missalis Romani

editionibus rite inserendam iussit. Die 9. aprilis 1919.

† **A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,**
S. R. C. Praefectus.

L. † S.

Alexander Verde, Secretarius.

53.

Birmovanje in cerkvena vizitacija v dekaniji Trebnje.

Ker radi moje odsotnosti vsled potovanja v Pariz ni bila mogoča kanonična vizitacija in birmovanje v trebanjski dekaniji po redu, objavljenem v »Škofijskem Listu«, 1919, str. 51, se določa zdaj sledeči red:

1. Trebnje, v nedeljo 22. junija;
2. Mirna, v ponedeljek 23. junija;
3. Št. Janž, v torek 24. junija;
4. Sv. Trojica, v sredo 25. junija;

5. Mokronog, v četrtek 26. junija;
6. Trebelno, v petek 27. junija;
7. Št. Rupert, v nedeljo 29. junija;
8. Št. Lovrenc, v ponedeljek 30. junija;
9. Čatež pod Zaplazom, v torek 1. julija;
10. Sv. Križ pri Litiji, v sredo 2. julija.

V Ljubljani, dne 11. junija 1919.

† **Anton Bonaventura,**
škof.

54.

Podpisovanje državnega posojila.

Od gospoda ministra za verstvo v Belgradu je došla semkaj dne 5. junija 1919 sledeča brzojavka:

»Dozvoljujem i molim, da crkve, nadarbine i zadužbine upisuju državni zajam. Br. 2039, Ministar vera.«

Po tej brzojavki je prejel ordinariat od ministrstva za verstvo kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev v Belgradu dopis z dne 2. junija 1919, št. 2039, ki se glasi:

»U svezi s današnjom brzojavkom priopćuje se prečasnomu naslovu, da je ministarstvo vjera na molbe s raznih strana dozvoljelo od svoje strane općenito, da se glavnice crkava, nadarbina i zadužbina sviju zakonom priznatih vjeroispovijesti u čitavom području kraljestva Srba, Hrvata i Slovenaca mogu ulagati u pupilarno sigurne papire 4 % odnosno 6 % državnog zajma.

Umoljava se prečasni naslov, da izvoli isto takovu dozvolu i od svoje strane izdati i pozvati

sve područne rukovatelje crkvene, nadarbinske i zadužbinske imovine, da upisivanjem što viših iznosa državnoga zajma izvrše patriotsku svoju dužnost prema oslobodjenoj nam otadžbini.

Po zaključku upisivanja neka prečasni naslov izvoli ministarstvu vjera priopćiti iskaz upisivaca i upisanih iznosa u svom području.«

V zmislu tega se s tem dovoljuje in naroča župnim uradom, da nalagajo razpoložljivi denar cerkvâ, nadarbin in ustanov po možnosti v zgoraj navedenem sirotinsko varnem državnem posojilu.

Zneski podpisanega državnega posojila naj se semkaj naznaniijo.

Šk. ordinariat v Ljubljani, 15. junija 1919.

† **Anton Bonaventura,**
škof.

55.

Izbrisne pobotnice.

Finančna prokuratura SHS v Ljubljani je sporočila semkaj z dopisom z dne 7. aprila 1919, posl. št. I., 1814/19, sledeče:

V zadnjem času se množe slučajji, da predlože župni uradi »Deželni vladi za Slovenijo v Ljubljani« nepopolne izbrisne pobotnice glede

vplačanih cerkvenih terjatev. Deželna vlada zahteva o vsaki listini tuoradno mnenje o formalni pravni veljavnosti.

To popraviljanje je zelo zamudno in izgublja finančna prokuratura, katere uradniki so itak že z ozirom na zmanjšano njih število in povrh

še razširjeno okrožje preobloženi z delom, brez potrebe veliko dragocenega časa.

Vsled tega se naproša knezoškofijski ordinarijat, da blagovoli obvestiti podrejene cerkvene urade, da naj se poslužijo pri izdaji izbrisnih pobotnic priloženega obrazca, ter da naj navedejo glede terjatev, vknjiženih še pred 25. julijem 1871, tudi sedanj (nove) vložne številke in katastralne občine zastavljenih zemljišč.

Temu dopisu pridejani obrazec se glasi:

Kolek po lestv. II, če ne pridejo v poštev določbe zak. z dne 31. 3. 1875 drž. zak. št. 52. V tem slučaju so zapiše zgoraj klavzula.

Izbrisna pobotnica.

Pri zemljišču (ih) vlož. št. k. o. in sicer pri prvem kot glavnem, pri drugem (ih) pa kot sovložku (ih), je vknjižena zastavna pravica za terjatev (župne) cerkve (podružnice) [natančna označba upravičene cerkve] iz dolžnega pisma (oz. prisojila, odstopnice itd.) z dne št. po K, reci:

Podpisano predstojništvo te cerkve potrjuje po svojih podpisanih zakonitih zastopnikih, da ji je izplačal(a) vso njeno zgornjo terjatev z vsemi pripadki vred, da nima iz tega naslova ničesar več terjati, ter dovoljuje, da se vknjiži na podlagi te listine pri zg. zemljišču (ih), kakor tudi pri vseh morebitnih (nadaljnjih) sovložkih, izbris zastavne pravice za to terjatev.

Predstojništvo (župne) cerkve (podružnice)

V dne

Podpis g. župnika.

Podpisa dveh cerkvenih ključarjev.

V smislu zgoraj navedenega dopisa se župnim uradom naroča, da naj se v prihodnje poslužujejo pri izdajanju izbrisnih pobotnic tu objavljenega obrazca.

Za zgled in v pouk naj služita naslednja dva primera s pridejanimi opombami.

Kolek po lestvici II.

Izbrisna pobotnica.

Pri zemljišču Janeza Logarja, posestnika v Gorenji vasi, h. št. 5, vlož. št. 63, katastralne občine Gorenja vas, je vknjižena zastavna pravica za terjatev župne cerkve sv. Janeza Krstnika na Trati iz zadolžnice (prisojila, odstopnice itd.)

z dne 15. junija 1895 v znesku 254 K 38 vin., reci: dvestoštiriinpetdeset kron 38 vin.

Podpisano predstojništvo te cerkve potrjuje po svojih podpisanih zakonitih zastopnikih, da ji je Janez Logar izplačal vso njeno zgornjo terjatev z vsemi pripadki vred in da nima iz tega naslova ničesar več terjati, ter dovoljuje, da se vknjiži na podlagi te listine pri zgornjem zemljišču, kakor tudi pri vseh morebitnih sovložkih, izbris zastavne pravice za to terjatev.

Predstojništvo župne cerkve sv. Janeza Krstnika na Trati, dne 5. julija 1919.

Župni pečat.

N. N. l. r.,

župnik.

Anton Stanonik l. r.,
ključar.

Martin Hrast l. r.,
ključar.

Koleka prosta vsled določbe zak. z dne 31. 3. 1875, drž. zak. št. 52.

Izbrisna pobotnica.

Pri zemljiščih Janeza Kreka, posestnika na Suhi, h. št. 15, urb. št. 1200, graščine Loške, sedaj vlož. št. 23, kat. občine Suhe, dalje vlož. št. 36, kat. občine Zminec, ter vlož. št. 76, kat. občine Stara Loka, in sicer pri prvem kot glavnem, pri drugih pa kot sovložkih, je vknjižena zastavna pravica za terjatev podružne cerkve Žalostne Matere božje v Škofji Loki iz dolžnega pisma z dne 13. marca 1845 in prisojila z dne 10. aprila 1875, št. 317, v znesku 69 gld. 40 kr. konv. veljave, t. j. 146 K 30 vin., reci:

Podpisano predstojništvo te cerkve potrjuje po svojih podpisanih zakonitih predstojnikih, da ji je izplačal Janez Krek vso njeno zgornjo terjatev z vsemi pripadki vred in da nima s tega naslova ničesar več terjati, ter dovoljuje, da se vknjiži na podlagi te listine pri zgornjih zemljiščih, kakor tudi pri vseh morebitnih sovložkih, izbris zastavne pravice za to terjatev.

Predstojništvo podružne cerkve Žalostne Matere božje v Škofji Loki, dne 8. decembra 1919.

Župni pečat.

N. N. l. r.,

župnik.

† Janez Fojkar, ključar.

† Andrej Hafner, ključar.

Podpisal Avgust Sušnik l. r.,
priča.

Janez Košir l. r.,
priča.

O p o m b e. Izbrisne pobotnice za zneske, ki ne presegajo 200 K, so koleka proste, če je bila zastavna pravica vknjižena pred 1. julijem 1875. V tem slučaju se mora zgoraj na pobotnici zapisati sledeča klavzula: Koleka prosta vsled določbe zakona z dne 31. marca 1875, drž. zak. štev. 52.

Če kateri izmed ključarjev ne zna pisati, naj se podkriža pred dvema pričama, katerih ena zapiše njegovo ime, in potem se obe priči podpišeta. Notarskega, oziroma sodniškega poverila ni treba.

Če je terjatev vknjižena na več vlogah, naj se v pobotnici navedejo vse prizadete vloge.

Pri terjatvah, vknjiženih še pred 25. julijem

1871, naj se navedejo tudi sedanje (nove) vložne številke in katastralne občine zastavljenih zemljišč.

Če je dolg zapisan v konvencijski veljavi, se mora ta preračunati v kronsko veljavo. Konv. veljava je bila od leta 1799. do 1. nov. 1858. 1 gld. = 2 K 10 vin., 1 kr. = 3'5 vin.

Kedar se pošlje izbrisna pobotnica ordinariatu v potrdilo, naj se ji prilože vse tiste listine, na podlagi katerih se je terjatev vknjižila (zadolžnica, odstopno pismo itd.). Če jih ni v župnem arhivu, naj se to pove.

Vrnjena glavica se mora sirotinsko varno naložiti. V vlogi, s katero se pošlje pobotnica v potrdilo, naj se navedejo znaki te nove naložitve.

56.

Letno poročilo Apostolstva sv. Cirila in Metoda.

Apostolstvo se je uvedlo v ljubljanski škofiji leta 1909.; letos torej praznuje svojo desetletnico. Ob desetletnici smo doživeli važne izpremembe, ki nam dajejo upanje, da bo delovanje Apostolstva še uspešnejše kakor doslej.

Okrožnica jugoslovanskih škofov o sv. Cirilu in Metodu je najzgovornejši dokaz, kako važno je Apostolstvo sv. Cirila in Metoda. Upamo, da se bo Apostolstvo odslej še z večjim uspehom širilo.

Namesto letnega poročila smo letos izdali novo, pomnoženo izdajo knjige »Sv. Ciril in Metod, apostola sv. vere in cerkvene edinosti« z dodatkom: Slovansko bogoslužje. Knjigo bomo razposlali v vse župnije, v katerih je uvedeno Apostolstvo. Nabiralci udov (pospeševalci) dobijo knjigo brezplačno, drugi člani pa za 1 K. Redni člani lahko dobijo brezplačno starejšo (drugo) izdajo te knjige.

Gg. duhovnike prosimo, da pravočasno sporočijo, koliko knjižic in drugih tiskovin želijo.

Povsod naj se vpeljejo »venci« rednih udov; za nabiranje »vencev« služijo posebne nabiralne pole, a rabijo se lahko tudi navadne nabiralne pole.

Gg. duhovnikom priporočamo, da na god sv. Cirila in Metoda darujejo sv. mašo v namen Apostolstva za žive in mrtve ude. V nedeljo 6. julija naj bi se molila »ura molitve« v namen Apostolstva. Prav lepe »ure molitve« za Cerkveno zedinjenje so v »Apostolskem molitveniku«.

Letos je imelo Apostolstvo 53.715 K 81 v. dohodkov in 34.522 K 94 v. izdatkov. Izdali smo: Za tisk in vezavo »Apostolskega molitvenika«

28.938 K 50 v.; za poštino i. dr. 129 K 14 v.; za katoliško Cerkev v Rusiji (Ukrajini) 1000 K; za znanstvene namene 1646 K 80 v.; za Bosno 1000 K; za podobice in druge tiskovine 708 K 50 v.; za 1 kelih 600 K; za knjigo »Proslava sv. Cirila in Metoda« 500 K.

Iz Rima smo zvedeli, da je kardinal Bourne svetemu očetu natančno poročal o delovanju in o namenih Apostolstva sv. Cirila in Metoda. Odobrili so namero, da se v Belgradu sezida katoliška cerkev v čast sv. Cirilu in Metodu kot spomin jugoslovanskega edinstva in kot opomin k verskemu edinstvu. »Prav je, da častite sv. Cirila in Metoda, saj to sta vaša največja dobrotnika,« to so besede svetega očeta. Častimo torej naša sveta apostola s tem, da nadaljujemo njuno apostolsko delovanje za cerkveno edinstvo!

V Ljubljani, na binkoštni praznik 1919.

T. Tavčar l. r.,
t. č. tajnik.

Dr. F. Perne l. r.,
t. č. predsednik.

Pravila »Apostolstva sv. Cirila in Metoda pod zavetjem bl. Device Marije«.

Potrjena od škof. ordinariata v Ljubljani z odlokom z dne 1. aprila 1919, št. 1752.

1.

Ime, sedež in namen društva.

Društvu je ime »Apostolstvo sv. Cirila in Metoda pod zavetjem bl. Device Marije« s sedežem v Ljubljani.

Namen mu je, delovati za zedinjenje vzhodne Cerkve s katoliško Cerkvijo.

Društvo je obenem cerkvena bratovščina (pia unio); kot taka je južni odsek pobožne cerkvene družbe »Apostolstvo sv. Cirila in Metoda pod zavetjem bl. Device Marije« s sedežem na Velehradu (Čehoslovaška).

2.

Sredstva za društvene namene so:

- a) molitev in miloščina;
- b) shodi in predavanja;
- c) širjenje ideje zedinjenja po knjigah in časopisih.

3.

Člani.

a) Člani se vpisujejo pri župniku ali njegovem namestniku; člane smejo vpisovati tudi pospeševalci, pooblaščen od župnika, ali pa od glavnega ali škofijskega odbora.

b) Redni člani plačujejo 20 vinarjev na mesec ali 2 K 40 v. na leto; dosmrtni redni člani plačajo 200 K. Redni člani so razdeljeni v »vence« (po 10 do 12 članov).

Ustanovniki plačajo 500 K.

Podporni člani plačujejo, kolikor morejo, in imajo pravice rednih članov.

c) Častne člane imenuje odbor zaradi posebnih zaslug.

d) Člani molijo vsak dan 1 očenaš in 1 česčenamarijo s pristavkom: »Sv. Devica Marija, sv. Ciril in Metod, prosite za nas!«

Člani duhovniki darujejo vrhutega še vsako leto vsaj eno sv. mašo v namen Apostolstva, za žive in mrtve ude.

4.

Pravice in dolžnosti članov.

Člani so deležni zaslug in milosti društva.

Člani imajo pravico, udeleževati se shodov društva in stavljati predloge.

Dolžnost članov je, podpirati društvene namene.

5.

Vodstvo društva.

Društvo vodi glavni odbor in škofijski odbori:

a) Na čelu društva stoji glavni odbor 21 članov, ki smejo kooptirati največ še 5 članov. Ako kak odbornik odstopi ali umrje pred končano poslovno dobo, odbor za še ostalo dobo kooptira novega odbornika.

Prvi glavni odbor voli pripravljalni odbor ter ljubljanski in zagrebški škofijski odbor; prva volitev velja za eno leto. Po preteku enega leta volijo glavni odbor škofijski odbori vsaka tri leta. Volitev je veljavna, ako jo potrdi ljubljanski škofijski ordinariat. Člani škofijskih odborov, ki ne morejo osebno priti k volitvi, lahko volijo pismeno.

Izvoljeni odborniki volijo izmed sebe predsednika, dva podpredsednika, tajnika in blagajnika.

b) Vsak škofijski odbor je sestavljen iz 5 članov, ki jih za tri leta imenuje dotični škof. Škofijski odbor ima pravico kooptirati še enega odbornika. Ako umrje ali odstopi kak odbornik pred koncem poslovne dobe, kooptira odbor za ostalo dobo novega odbornika. Odbor voli izmed sebe predsednika, tajnika in blagajnika. Glavni odbor sme snovati odseke.

6.

Dolžnosti in pravice glavnega odbora.

a) Glavni odbor vodi celotno društveno delovanje in upravlja njegovo imetje. Sklepčen je, ako so razen predsednika, oziroma enega izmed podpredsednikov navzoči še 4 odborniki. Odbor zboruje vsaj šestkrat na leto, ali kadar to zahteva vsaj 5 odbornikov.

b) Društvo zastopa na zunaj predsednik, oziroma eden izmed podpredsednikov, pooblaščen po predsedniku.

Vsako pogodbo ali listino mora podpisati predsednik, oziroma pooblaščen podpredsednik in tajnik, v gmotnih (denarnih) stvareh tudi blagajnik.

c) Glavni odbor skliče vsako leto skupno zborovanje glavnega odbora in vseh škofijskih odborov. Od časa do časa skliče tudi shod članov, na katerem poroča o društvenem delovanju.

7.

Dolžnosti škofijskih odborov so:

a) razširjati in poživljati Apostolstvo v dotični škofiji;

b) nabirati prispevke;

c) izročati letna poročila svojemu škofu in glavnemu odboru; glavnemu odboru pošiljati nabrane prispevke ter mu naznanjati vsako spremembo v sestavi škofijskega odbora;

d) sklicovati škofijske shode članov.

8.

Občni zbor.

Zborovanje glavnega odbora skupno s škofijskimi odbori ima značaj in pravice občnega zbora, sklepati o izpremembi pravil ter voliti glavni odbor (gl. 5 a).

9.

Določitev o razpustu.

Ako se društvo razpusti ali razide, pripade društveno premoženje, ki ga upravlja glavni odbor, ljubljanskemu škofijskemu ordinariatu, da ga porabi za namene razpuščenega društva; premoženje, ki ga takrat začasno upravlja škofijski odbori, pripade dotičnim škofijskim ordinariatom v iste namene.

Prošnje na šk. ordinariat v zakonskih zadevah.

Prošnje za spregled zakonskih zadržkov. Redoma naj vloži prošnjo župnik neveste. V prošnjah naj se natančno navedejo osebni podatki prosilcev (starost, stan, imovinske razmere itd.) Zakonski zadržek naj se jasno opredeli. V bolj zamotanih slučajih, n. pr. dvojno sorodstvo, naj se pridene črtica rodovnika. Prošnjo je treba podpreti s kanoničnimi razlogi. Glej Aichner,

Comp. iur. eccl. § 188, De causis dispensationum. 1915¹² str. 664 i. d. Škof. List 1901, str. 119.

Prošnje za spregled dveh oklicev naj se v prihodnje predlagajo zopet ordinariatu. Pooblastilo, dano za čas vojne gg. dekanom (Škof. List 1916, str. 24), je zdaj samoposebi prenehalo. Gospodje dekani so pa še dalje pooblašteni dajati spregled enega oklica.

Konkurzni razpis.

Po okrožnici je bila razpisana vdrugeč župnija R a k a do 25. junija 1919.

Razpisujeta se izpraznjeni župniji S v. K r i ž nad Jesenicami in S v. D u h pri Krškem.

Prošnje za župnijo S v. Križ nad Jesenicami

je nasloviti na lastništvo železnih fužin na Savi, za S v. Duh na poverjeništvu za uk in bogočastje v Ljubljani.

Pravilno opremljene prošnje naj se pošljejo ordinariatu najkasneje do 15. julija 1919.

Škofijska kronika.

Imenovan je bil Josip P o t o k a r, župnik v Tržiču, za duh. svetnika.

Podeljene so župnije: Dolenja vas pri Ribnici Karolu Š k u l j, kaplanu istotam; K o r o š k a Bela Mateju Ž b o n t a r, župniku pri S v. Križu nad Jesenicami; Železniki Ivanu N o č, kaplanu v Šmariji; Mekinje Viktorju Č a d e ž, kaplanu v Tržiču.

Umeščen je bil dne 16. junija 1919 kaplan Karol Š k u l j na župnijo Dolenja vas.

Nameščena sta bila kot župna upravitelja: Josip K o ž e l j na S v. Gori in Anton L o v š i n, bivši vojni kurat, v Radečah pri Zidanem mostu.

Imenovana sta bila za župna upravitelja kaplana: Franc G o l m a j e r na Vrhniki in Martin J a r c na Raki.

Nameščena sta bila kot kaplana: Lavrencij K o s, duhovnik tržaške škofije, v Zagorju ob Savi; P. Julij Sušnik O. F. M. na Čatežu ob Savi.

Dopust radi bolezni se je dovolil kaplanu Antonu O m a n v Zagorju ob Savi.

Premeščen je bil Maksimilijan S t a n o n i k, prefekt v Zavodu sv. Stanislava v Št. Vidu nad Ljubljano, za kaplana na Raki.

Umrl je P. Konstantin L u s e r O. F. M. v Ljubljani dne 9. junija 1919. N. v m. p.

Škofijski ordinariat v Ljubljani, dne 16. junija 1919.

Vsebina: 47. Okrožnica jugoslovanskih škofov o sv. Cirilu in Metodu. — 48. Renovatio Ss. Eucharistiae. — 49. Facultates episcopi pro foro interno. — 50. Pošiljanje vlog na kongregacijo sv. oficija. — 51. Decretum circa Ordinariorum facultates. — 52. Praefationes in Missali Romano inserendae. — 53. Birmovanje in cerkvena vizitacija v dekaniji Trebnje. — 54. Podpisovanje državnega posojila. — 55. Izbrisne pobotnice. — 56. Letno poročilo Apostolstva sv. Cirila in Metoda. — 57. Prošnje na šk. ordinariat v zakonskih zadevah. — 58. Konkurzni razpis — 59. Škofijska kronika.